

ปัจจัยสำคัญในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น

Factors influencing business operations of small and medium enterprise entrepreneurs in Khon Kean province

นิสรารวรรณ ไพบุญพรพงศ์ (Nisarawan Piboonpornpong)¹

สุนันทา ลีอนันต์ศักดิ์ศิริ (Sununta Leraanuntsaksiri)² ยงยุทธ์ หอมทอง (Yongyut Homthong)³

Received: December 3, 2003

Revised: December 21, 2003

Accepted: December 24, 2003

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการเกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น จำนวน 700 คน ผู้วิจัยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้หลักการของ Yamane ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมจำนวน 286 คน ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ F-test (One-way ANOVA)

ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดขอนแก่น ใช้เวลาทำงาน 51-60 ชั่วโมง/สัปดาห์ อายุของกิจการอยู่ที่ 6-10 ปี จำนวนพนักงานในกิจการ 1-30 คน ลงทุนของกิจการ 500,001-1,000,000 บาท ประเภทของธุรกิจ คือ การบริการ มีลักษณะการดำเนินงานแบบเจ้าของคนเดียวและจ้างหุ้นส่วนจำกัด ส่วนใหญ่ไม่เคยประกอบธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน และเคยทำงานที่อื่น ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจด้านการเงิน (Financing) ค่าเฉลี่ยมากที่สุด

คำสำคัญ: ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ, ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs), ผู้ประกอบการ

Abstract

This research aimed to study the opinions of entrepreneurs regarding the importance of personal factors and factors in operating small and medium-sized businesses (SMEs) in Khon Kaen province, and to study the relationship between personal factors and factors in operating a business as a small and medium-sized business entrepreneur (SMEs) in Khon Kaen Province. The population used in this study were 700 small and medium-sized business operators (SMEs) in Khon

^{1,3} อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบริหารและการจัดการสมัยใหม่
คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น

² นักวิจัยอิสระ

^{1,3} Lecturer, Modern Administration and Management
School of Business Administration, Sripatum University
Khon Kaen

² Independent Researcher

Kaen province. The researcher determined the sample using the Taro Yamane table with a confidence level of 95% and a margin of error of 5%. An appropriate sample of 286 people was used by purposive sampling. The tool used in the study was a questionnaire. Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and F-test (One-way ANOVA).

The results of the study found that most respondents are female, aged between 31-40 years old, and had a Bachelor's degree, domiciled in Khon Kaen province, working hours 51-60 hours/week, the age of the business is 6-10 years. The number of employees in the business is 1-30 people. The investment of the business 500,001-1,000,000 Baht. The type of business is service. It has the characteristics of operating as a sole proprietorship and limited partnership. Mosts had never operated any other type of business before their current business and have worked elsewhere. Respondents' opinions on factors in financial business operations (Financing) had the highest average.

Keywords: Factors in business operations, small and medium-sized businesses (SMEs), entrepreneurs

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากวิกฤตเศรษฐกิจอย่างหนักในช่วงปี 2540 เศรษฐกิจประเทศไทยได้ขยายตัวในระดับสูงมาอย่างต่อเนื่อง ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา เนื่องจากโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ซึ่งการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างจากสาขาการเกษตรไปสู่สาขาอุตสาหกรรมและบริการ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้กิจการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เกิดขึ้นมากจนปัจจุบันนี้ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้กลายเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญของระบบเศรษฐกิจประเทศ

ไทย และมีบทบาทที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศอีกทั้งยังช่วยกระตุ้นระบบเศรษฐกิจโดยรวมภายในประเทศให้เติบโตกิจการ (SMEs) ส่วนใหญ่เป็นภาคเศรษฐกิจที่แท้จริงการดำเนินงานของผู้ประกอบการในธุรกิจ (SMEs) รายใหม่ต้องฝ่าฟันอุปสรรคนานัปการมีผู้ประกอบการจำนวนไม่น้อยต้องพบอุปสรรคจนบางส่วนไม่สามารถแก้ไขได้ หรือไม่สามารถแบกรับภาระต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากผลกระทบของการเกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจนี้ได้ บริษัทชั้นนำหลายแห่งถูกนักลงทุน ต่างชาติเข้ามาซื้อกิจการถูกธุรกิจส่วนใหญ่ที่สามารถประคองตัวอยู่ได้จนถึงปัจจุบันคือ ธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563) กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ ซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่าเป็นปัญหาหาตลาดและการแข่งขันมีความสำคัญมากที่สุดรองลงมา ได้แก่ ปัญหาทางการเงินและการบัญชี กฎระเบียบและนโยบายของรัฐ บุคลากรและแรงงานการบริหารและการจัดการ การผลิต และเทคโนโลยี

วิสาหกิจขนาดย่อม (Small) คือ กิจการในภาคการผลิตสินค้าที่มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 50 คน หรือมีรายได้ต่อปีไม่เกิน 100 ล้านบาท ส่วนกิจการในภาคการค้า (ค้าส่ง หรือค้าปลีก) และบริการ มีจำนวนการจ้างงานไม่เกิน 30 คน หรือมีรายได้ต่อปี ไม่เกิน 50 ล้านบาท วิสาหกิจขนาดกลาง (Medium) คือ กิจการในภาคการผลิตสินค้าที่มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่า 50 -200 คน หรือมีรายได้ต่อปีเกินกว่า 100–500 ล้านบาท ส่วนกิจการในภาคการค้า (ค้าส่ง หรือค้าปลีก) และบริการ มีจำนวนการจ้างงานเกินกว่า 30–100 คน หรือมีรายได้ต่อปีเกินกว่า 50–300 ล้านบาท ทั้งนี้ หากจ้างงานและรายได้ เข้าลักษณะของวิสาหกิจต่างกันให้ยึดรายได้เป็นหลักในการพิจารณา จากการประมวลผลข้อมูลของ สสว. พบว่า จำนวน SME ทั่วประเทศ 3,070,177 ราย เป็น วิสาหกิจขนาดย่อม (Small) 3,029,525 ราย และวิสาหกิจขนาดกลาง (Medium) 40,652 ราย โดยเฉพาะในส่วนของวิสาหกิจขนาดย่อมได้รวมกลุ่มวิสาหกิจขนาดย่อย หรือ Micro

เข้าไว้ด้วย ซึ่งตามนิยามใหม่ Micro คือ กลุ่มที่มีรายได้ต่อปีไม่เกิน 1.8 ล้านบาท การจ้างงานไม่เกิน 5 คน ซึ่งมีจำนวนถึง 2,644,561 ราย และนับเป็นวิสาหกิจส่วนใหญ่ของประเทศ คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 85.74 ของจำนวนผู้ประกอบการรวมทั้งประเทศ ส่วนใหญ่เป็นกิจการในรูปแบบธุรกิจส่วนบุคคลมีจำนวนถึง 2,253,132 ราย ขณะที่กิจการในรูปแบบนิติบุคคลมีจำนวน 391,429 ราย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2563) จังหวัดขอนแก่นมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า ในปี 2560 จำนวน 1,790 ราย ซึ่งมีทุนจดทะเบียนรวมประมาณ 4,153.26 ล้านบาท (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2565) กลุ่มธุรกิจเหล่านี้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาถึงปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจในการที่จะเลือกลงทุนประกอบอาชีพส่วนตัวในภาวะช่วงเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ และมีการแข่งขันการเข้าทำงานสูงเช่นในปัจจุบัน และยังเป็นช่องทางหนึ่งที่เปิดโอกาสให้คนที่มีความสามารถมีความคิดริเริ่มและกล้าเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจ และความก้าวหน้าในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผู้วิจัยจึงใคร่ที่จะศึกษาปัจจัยที่การดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น เพื่อผลที่ได้จากการศึกษาจะได้นำไปปรับปรุงพัฒนาแก้ไขในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น ผลการวิจัยสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์สำหรับการพัฒนาการบริหารจัดการสถานประกอบการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ การครอบครองส่วนแบ่งบริหารจัดการ การลงทุนทางเทคโนโลยีเพื่อต่อยอดธุรกิจสู่ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น ตลอดจนการปรับปรุงกลยุทธ์บริหารจัดการเพื่อให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภค และความได้เปรียบคู่แข่งขันได้อย่างเหมาะสมเพื่อประสบความสำเร็จในการดำเนินการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) เกี่ยวกับความสำคัญของปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น

2. เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจประกอบการธุรกิจ (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เนื้อหาที่ต้องการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในด้านปัจจัยส่วนบุคคลของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) และด้านปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้แก่ ด้านการจัดการ ด้านการตลาดด้านการดำเนินงานและเทคโนโลยี และด้านการเงิน

2. ขอบเขตด้านประชากร โดยเลือกจากผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ทั้งหมด 11 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอบ้านไผ่ อำเภอน้ำพอง อำเภอพล อำเภอหนองสองห้อง อำเภอภูเวียง อำเภอชนบท อำเภอพระยืน อำเภอหนองเรือ อำเภอสหัสขันธ์ และ อำเภอชุมแพ มีผู้ประกอบการ ได้จำนวนทั้งสิ้น 700 ราย (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2565) ซึ่งงานวิจัยนี้กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจ (SMEs) จำนวน 286 ราย ซึ่งการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของ Yamane ที่ระดับ ความเชื่อมั่นที่ 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมจำนวน 286 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่สถานประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) พื้นที่ในจังหวัดขอนแก่น

4. ด้านระยะเวลา การศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น ครั้ง

นี้ ได้กำหนดระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือน สิงหาคม - ธันวาคม 2566

สมมติฐานการวิจัย

ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่นที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน

ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent variables) ได้แก่ ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย

- เพศชาย
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- ภูมิสำเนาเดิม
- จำนวนชั่วโมงการทำงาน
- อายุของกิจการ
- จำนวนพนักงานในกิจการ
- เงินลงทุนของกิจการ
- ประเภทของธุรกิจ
- ลักษณะการดำเนินงานกิจการ

ตัวแปรตาม (Dependent variables) ได้แก่ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย

1. ด้านการจัดการ
2. ด้านการตลาด
3. ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี
4. ด้านการเงิน

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วยคำถามปลายปิด (Close-ended questions) และปลายเปิด (Open-ended questions) โดยให้ผู้ตอบกรอกแบบสอบถามด้วยตนเอง (Self-administered Questionnaire) สามารถแบ่งได้ 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปทางธุรกิจ ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของธุรกิจ ลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด

(Close-ended questions) และปลายเปิด (Open-ended questions) ในลักษณะแบบระบุรายการ (Check list) ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจใช้คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบลิเคิร์ต (Likert rating scales) 5 ระดับ การแปลผลคะแนนรายข้อและโดยรวม ใช้ค่าเฉลี่ยที่มีค่าตั้งแต่ 1.00 – 5.00

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับความสำเร็จในการประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ขั้นตอนการสร้างและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำราทางวิชาการ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาปรับปรุงแบบสอบถามโดยให้เนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ขั้นตอนที่ 2 ร่างแบบสอบถาม โดยเขียนข้อความคำถามต่าง ๆ ให้สอดคล้อง กับหัวข้อและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา (Content validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (Item Objective Congruency Index: IOC) พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม (Content validity) โดยการหาค่า IOC โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ข้อคำถามในแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาในข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ (IOC) อยู่ระหว่าง 0.60-1 ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปทุกข้อคำถามซึ่งสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือนำเพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ดำเนินการส่งแบบสอบถามพร้อมแบบหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำ

วิจัย โดยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ ถึงผู้ประกอบการและจัดเตรียมซองติดอากรแสตมป์จำหน่ายซองถึงผู้วิจัยใส่ซองเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการส่งแบบสอบถามกลับคืนทางไปรษณีย์ และแบบออนไลน์ผ่าน Google Form จำนวน 300 คน ใช้เวลา 30 วัน มีแบบสอบถามที่ตอบกลับ จำนวน 300 คน อัตราการตอบกลับคิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามและนำแบบสอบถามมาทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนาของผู้ประกอบการ จำนวนชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการ อายุของกิจการ จำนวนพนักงานในกิจการ เงินลงทุนของกิจการ ประเภทของธุรกิจของท่าน ลักษณะการดำเนินงาน ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน และท่านมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นก่อนเริ่มประกอบธุรกิจปัจจุบันวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดค่าคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ ความสำคัญกับปัจจัยประชากรศาสตร์และปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น วิเคราะห์โดยการนำข้อมูลมาคำนวณหาค่า คือ t-test และ One-way Analysis of Variance (One – way ANOVA) โดยกำหนด ค่านัยสำคัญ (Significance) ที่ระดับ .05 หรือระดับค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ .95

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการ จำนวนชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการ อายุของกิจการ จำนวนพนักงานในกิจการ เงินลงทุนของกิจการ ประเภทของธุรกิจของท่าน ลักษณะการดำเนินงาน ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน และท่านมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นก่อนเริ่มประกอบธุรกิจปัจจุบัน โดยนำเสนอในรูปของค่าร้อยละ

1) สรุปผลการวิเคราะห์ผลการตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวมจำนวนและค่าเฉลี่ยมากที่สุดพบว่า จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 286 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็น ร้อยละ 55.94 ที่เหลือคือ เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 44.06 กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.52 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี คิดเป็น ร้อยละ 41.96 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเดิมที่จังหวัดขอนแก่น คิดเป็นร้อยละ 77.27 มีจำนวนชั่วโมงการทำงาน 51-60 ชั่วโมง/สัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 44.76 ส่วนใหญ่มีอายุของกิจการอยู่ที่ 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.26 ส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานในกิจการ 1-30 คน คิดเป็นร้อยละ 84.97 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐาน กำหนดค่าคำตอบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อการปัจจัยในการดำเนินธุรกิจประกอบไปด้วย ด้านการจัดการ (Management) ด้านการตลาด (Marketing) ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี (Operations and technology) และด้านการเงิน (Financing) โดยนำเสนอในรูปของค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ประกอบไปด้วย ด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี และด้านการเงิน โดยนำเสนอในรูปของ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตาราง 1 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการจัดการ

ด้านการจัดการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ธุรกิจของท่านมีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ	4.22	0.72	มาก
2. ธุรกิจของท่านมีการจัดสายงานในการทำงานที่เป็นเอกภาพและง่ายต่อการกำกับดูแลพนักงาน	4.35	0.80	มาก
3. ท่านสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ	4.30	0.61	มาก
4. ท่านสามารถกำกับดูแลควบคุมการดำเนินงานในทุกกระบวนการอย่างใกล้ชิด	4.52	0.61	มากที่สุด
5. ท่านมีวิสัยทัศน์และมองเห็นโอกาสในความสำเร็จของธุรกิจของท่าน	4.26	0.69	มาก
โดยรวม	4.33	0.37	มาก

จากตาราง 1 กลุ่มตัวอย่าง มีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการจัดการภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านสามารถกำกับดูแลควบคุมการดำเนินงานในทุกกระบวนการอย่างใกล้ชิดอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.61) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ธุรกิจของท่านมีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = 0.72)

ตาราง 2 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการตลาด

ด้านการตลาด	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. สินค้าของท่านสดใหม่มีคุณภาพดีตรงตามความต้องการของลูกค้า	4.10	1.03	มาก
2. สินค้าของท่านมีราคาเหมาะสมกับคุณภาพ	4.35	0.65	มาก
3. ท่านมีสถานที่จัดจำหน่ายที่สะดวกสำหรับลูกค้า	4.14	0.68	มาก
4. ท่านมีส่วนลดสำหรับสมาชิก หรือโปรโมชั่นให้กับลูกค้า	4.36	0.66	มาก
5. ท่านมีการจัดช่วงเวลาที่สูงค่าสามารถซื้อสินค้าราคาพิเศษได้ใน	4.02	0.80	มาก
โดยรวม	4.19	0.38	มาก

จากตาราง 2 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการตลาด ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านมีส่วนลดสำหรับสมาชิก หรือโปรโมชั่นให้กับลูกค้า อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.66) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ท่านมีการจัดช่วงเวลาที่สูงค่าสามารถซื้อสินค้าราคาพิเศษได้ในแต่ละวันอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.80)

ตาราง 3 แสดงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี

ด้านการจัดการ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ธุรกิจของท่านมีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ	4.22	0.72	มาก
2. ธุรกิจของท่านมีการจัดสายงานในการทำงานที่เป็นเอกภาพและง่ายต่อการกำกับดูแลพนักงาน	4.35	0.80	มาก
3. ท่านสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ	4.30	0.61	มาก
4. ท่านสามารถกำกับดูแลควบคุมการดำเนินงานในทุกกระบวนการอย่างใกล้ชิด	4.52	0.61	มากที่สุด
5. ท่านมีวิสัยทัศน์และมองเห็นโอกาสในความสำเร็จของธุรกิจของท่าน	4.26	0.69	มาก
โดยรวม	4.33	0.37	มาก

จากตาราง 3 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ธุรกิจของท่านมีการควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบและกระบวนการ

ผลิตทุกขั้นตอนเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.64) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ธุรกิจของท่านจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีคุณภาพสำหรับกระบวนการผลิต ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 1.05)

ตาราง 4 แสดงความความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อบ้างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการเงิน

ด้านการเงิน	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ท่านมีเงินทุนหมุนเวียนและแหล่งเงินทุนสำรองในการดำเนินกิจการอย่างเพียงพอ	3.95	1.05	มาก
2. ท่านมีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้	4.35	0.64	มาก
3. ท่านมีการวางแผนทางการเงินที่ดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว	4.17	0.70	มาก
4. ท่านสามารถคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและสามารถปรับแผนการเงินเพื่อความคล่องตัวในการดำเนินธุรกิจได้ตลอดเวลา	4.30	0.66	มาก
5. ท่านสามารถแก้ไขปัญหาด้านการเงินของธุรกิจในทุกด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.05	0.82	มาก
โดยรวม	4.15	0.37	มาก

จากตาราง 4 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อบ้างปัจจัยในการดำเนินธุรกิจด้านการเงิน ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.37) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านมีการวางแผนในการใช้เงินทุนอย่างเป็นระบบและสามารถตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.64) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ท่านมีเงินทุนหมุนเวียนและแหล่งเงินทุนสำรองในการดำเนินกิจการอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 1.05)

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบตามความคิดเห็น

การวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับปัจจัย ประชากรและปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น วิเคราะห์โดยการนำข้อมูลมาคำนวณหาค่า คือ t-Test และ One-Way Analysis of Variance (One – way ANOVA) โดยกำหนดค่านัยสำคัญ (Significance) ที่ระดับค่า $p < .05$ หรือระดับค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ 95

ตาราง 5 การเปรียบเทียบเพศที่แตกต่างกันกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
1. ด้านการจัดการ					
เพศชาย	124	3.45	0.47	0.53	.25
เพศหญิง	162	3.63	0.61		
2. ด้านการตลาด					
เพศชาย	124	3.61	0.52	0.71	.81
เพศหญิง	162	3.65	0.57		
3. ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี					
เพศชาย	124	3.78	0.48	0.16	.53
เพศหญิง	162	3.61	0.53		

ตาราง 5 (ต่อ)

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
4. ด้านการเงิน					
เพศชาย	124	3.52	0.49	0.74*	.01
เพศหญิง	162	3.55	0.62		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบ ผู้ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกันในด้านการเงิน

ตาราง 6 การเปรียบเทียบท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันที่แตกต่างกันกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
1. ด้านการจัดการ					
ไม่เคย	181	3.71	0.58	0.145	.81
เคย	105	3.63	0.43		
2. ด้านการตลาด					
ไม่เคย	181	3.65	0.56	0.463	.62
เคย	105	3.45	0.49		
3. ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี					
ไม่เคย	181	3.67	0.53	1.232	.27
เคย	105	3.50	0.47		
4. ด้านการเงิน					
ไม่เคย	181	3.61	0.52	0.168	.81
เคย	105	3.48	0.71		

จากตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบ ท่านเคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 การเปรียบเทียบท่านมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นก่อนเริ่มประกอบธุรกิจปัจจุบันที่แตกต่างกันตามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
1. ด้านการจัดการ					
ไม่เคยทำงานที่อื่น	214	3.68	0.57	0.119	.90
เคยทำ	72	3.51	0.45		
2. ด้านการตลาด					
ไม่เคยทำงานที่อื่น	214	3.71	0.58	1.207	.25
เคยทำ	72	3.54	0.52		

ตาราง 7 (ต่อ)

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ	จำนวน	$\bar{X}$	S.D.	t	p
3. ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี					
ไม่เคยทำงานที่อื่น	214	3.77	0.56	1.601	.14
เคยทำ	72	3.49	0.41		
4. ด้านการเงิน					
ไม่เคยทำงานที่อื่น	214	3.58	0.52	1.603	.10
เคยทำ	72	3.32	0.47		

จากตาราง 7 ผลการเปรียบเทียบ ท่านมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นก่อนเริ่มประกอบ ธุรกิจปัจจุบันที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ไม่แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีทั้งหมด 124 คน คิดเป็น ร้อยละ 43 ที่เหลือคือเพศหญิง มีทั้งหมด 162 คน คิดเป็นร้อยละ 57 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุดจำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 36.71 รองลงมา คืออายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 29.72 ต่ำกว่า 30ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 21.68 และ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 11.89 ตามลำดับมีระดับการศึกษา ตามลำดับมีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 167คน คิดเป็นร้อยละ 58.39 รองลงมาปริญญาโท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 14.34 อนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 11.19 มัธยมศึกษาตอนปลาย/เทียบเท่า จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.49 ปริญญาเอก จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.45 ประถมศึกษาจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.75 และมีมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.40 ตามลำดับมีภูมิลำเนาเดิมที่จังหวัดขอนแก่น จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมา ต่างจังหวัด จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 25 มีจำนวนชั่วโมงการทำงาน 41-50 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 44.06 รองลงมา 51-60 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 23.43 30-40 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 16.78 61-70 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 11.54 และ 71-80 ชั่วโมง/สัปดาห์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 4.20 ตามลำดับ มีอายุของกิจการอยู่ที่ 1-5 ปี จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 50.70 รองลงมาคือ 6-10 ปี

จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 28.32 11-15 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 13.64 และ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.34 ตามลำดับมีจำนวนพนักงานในกิจการ 1-30 คน จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 58.74 รองลงมาคือ 31-60 คน จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 24.83 61-90 คน จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 15.73 และ 91-120 คน จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.70 ตามลำดับ มีเงินลงทุนของกิจการ ต่ำกว่า 500,000 บาท จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 34.27 รองลงมาคือ 500,001-1,000,000 บาท จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 31.82 1,000,001-5,000,000 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 18.88 5,000,001-10,000,000 บาท จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.49 และ 10,000,000 บาทขึ้นไป จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 4.55 ตามลำดับ มีมีประเภทของธุรกิจคือ การบริการ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 47.20 รองลงมาคือ การบริโภค จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 34.27 การอุตสาหกรรมการผลิต จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 18.53 ตามลำดับ มีลักษณะการดำเนินงานแบบเจ้าของคนเดียว จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 32.52 รองลงมาคือ ห้าง หุ้นส่วนจำกัด จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 30.42 บริษัทจำกัด จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 28.67 ห้างหุ้นส่วนสามัญ จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 7.34 และ บริษัทจำกัดมหาชน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05 ตามลำดับ ไม่เคยประกอบการธุรกิจประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบัน จำนวน 163 คน คิดเป็น ร้อยละ 56.99 รองลงมา เคยประกอบการธุรกิจ จำนวน 123

คน คิดเป็นร้อยละ 43.01 และไม่เคยทำงานที่อื่น จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 54.90 รองลงมา เคยทำ จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 42.10 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจประกอบไปด้วย ด้านการจัดการด้านการตลาด ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี และด้านการเงิน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ด้านการจัดการภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ธุรกิจของท่านมีการวางแผนในการดำเนินงานเป็นขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ท่านสามารถแก้ไข ปัญหาเฉพาะหน้าที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงทีและมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ =3.51) ด้านดำเนินการและเทคโนโลยีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.58) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ธุรกิจของท่านจัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีคุณภาพสำหรับกระบวนการผลิต ($\bar{X}$ =3.80) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ธุรกิจของท่านมีกระบวนการดำเนินงานที่เป็นขั้นตอนสะดวกในการดูแลและตรวจสอบและเมื่อมีปัญหาในกระบวนการผลิตท่านสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถดำเนินงานต่อไปได้ภายในระยะเวลาอันรวดเร็ว ($\bar{X}$ =3.51) ด้านการตลาด ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.61) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ สินค้าของท่านสดใหม่มีคุณภาพดีตรงตามความต้องการของลูกค้า ($\bar{X}$ =3.79) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ท่านมีสถานที่จัดจำหน่ายที่สะดวกสำหรับลูกค้า ($\bar{X}$ =3.51) ด้านการเงิน ภาพรวม อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X}$ =3.52) เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านมีเงินทุนหมุนเวียนและแหล่งเงินทุนสำรองในการดำเนินกิจการอย่างเพียงพอ ($\bar{X}$ =3.59) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ท่านมีการวางแผนทางการเงินที่ดีทั้งในระยะสั้นและระยะยาว และท่านสามารถคาดการณ์ผลกำไรล่วงหน้าและสามารถ ปรับแผนการเงินเพื่อความ

คล่องตัวในการดำเนินธุรกิจได้ตลอดเวลา ($\bar{X}$ =3.51)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความสำคัญกับปัจจัยประชากรและปัจจัยในการดำเนิน ธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ในจังหวัดขอนแก่น วิเคราะห์โดยการนำข้อมูลมาคำนวณหาค่า คือ ttest และ One-way ANOVA โดยกำหนดค่านัยสำคัญที่ระดับค่า .05 หรือระดับค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ 95 พบว่า ผู้ที่มีเพศที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน ในด้านการเงิน ผู้ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี และด้านการเงิน ผู้ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ในด้านดำเนินการและเทคโนโลยี ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ที่แตกต่างกันในด้านการตลาดและด้านการเงิน ผู้ที่มีจำนวนชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดการด้านการตลาด ด้านดำเนินการและเทคโนโลยีและ ด้านการเงิน ผู้ที่มีอายุของกิจการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการตลาดผู้ที่มีจำนวนพนักงานในกิจการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการเงินผู้ที่มีเงินลงทุนของกิจการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านดำเนินการและเทคโนโลยี และด้านการเงิน ผู้ที่มีประเภทของธุรกิจของท่านที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจไม่แตกต่างกัน ผู้ที่มีลักษณะการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการ

ดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านดำเนินการและเทคโนโลยีท่านเคยประกอบการธุรกิจ ประเภทอื่นก่อนธุรกิจปัจจุบันที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ไม่แตกต่างกัน และท่านมีประสบการณ์การทำงานจากที่อื่นก่อนเริ่มประกอบธุรกิจปัจจุบันที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผลจากการศึกษา ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของ การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดขอนแก่น มีประเด็นที่สามารถนำมา อภิปรายผลได้ดังนี้

ปัจจัยลักษณะทางประชากร

ปัจจัยลักษณะทางประชากร ด้านเพศ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า เพศชาย มีร้อยละ 43.36 และเพศหญิง ร้อยละ 56.64 และพบว่า ผู้ที่มีเพศที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในด้านการเงิน จากการศึกษาไม่พบผลการศึกษา ที่สอดคล้องกัน

ปัจจัยลักษณะทางประชากรด้านอายุผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า อายุระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุด ต่ำสุดคือ อายุ 50 ปีขึ้นไป ตามลำดับ และพบว่า ผู้ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดการด้านการตลาด ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี และด้านการเงิน จากการศึกษาไม่พบผลการศึกษา ที่สอดคล้องกัน ปัจจัยลักษณะทางประชากรด้านระดับการศึกษาผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ระดับการศึกษาปริญญาตรี และต่ำสุดคือระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามลำดับและพบว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี จากการศึกษาไม่พบผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน

ปัจจัยลักษณะทางประชากรด้านภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า

มีภูมิลำเนาเดิมที่ กรุงเทพฯ ร้อยละ 57.0 รองลงมาต่างจังหวัด ร้อยละ 43.0 และพบว่า ผู้ที่มีภูมิลำเนาเดิมของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจที่แตกต่างกันในด้านการตลาดและด้านการเงิน จากการศึกษาไม่พบผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน

ปัจจัยลักษณะทางประชากรด้านจำนวนชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า จำนวนชั่วโมงการทำงาน 41-50 ชั่วโมง/สัปดาห์ น้อยที่สุดคือ 71-80 ชั่วโมง/สัปดาห์ ตามลำดับ และพบว่า ผู้ที่มีจำนวนชั่วโมงการทำงานของผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการจัดการด้านการตลาด ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี และด้านการเงินจากการศึกษาไม่พบผลการศึกษา ที่สอดคล้องกัน

ปัจจัยลักษณะทางประชากรด้านอายุของกิจการผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีอายุของกิจการอยู่ที่ 1-5 ปี รองลงมาคือ 6-10 ปี 11-15 ปี และ 15 ปี ขึ้นไป ตามลำดับ และพบว่า ผู้ที่มีอายุของกิจการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการตลาด จากการศึกษาไม่พบผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน

ปัจจัยลักษณะทางประชากรด้านจำนวนพนักงานในกิจการผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า มีจำนวนพนักงานในกิจการ 1-30 คน ต่ำสุด คือ จำนวน 91-120 คน และพบว่าผู้ที่มีจำนวนพนักงานในกิจการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการเงิน จากการศึกษาไม่พบผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน

ปัจจัยลักษณะทางประชากรด้านเงินลงทุนของกิจการผลจากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่ามีเงินลงทุนของกิจการ ต่ำกว่า 500,000 บาท ต่ำสุดคือ 10,000,000 บาทขึ้นไป และพบว่า ผู้ที่มีเงินลงทุนของกิจการที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านดำเนินการ

และเทคโนโลยี และด้านการเงิน จากการศึกษาไม่พบ ผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน

ปัจจัยลักษณะทางประชากรด้านลักษณะ การดำเนินงานผลจากวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ลักษณะ การดำเนินงานแบบเจ้าของคนเดียว ร้อยละ 52.3 รองลงมาคือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ร้อยละ 23.8 ห้างหุ้นส่วนสามัญ ร้อยละ 16.9 บริษัทจำกัด ร้อยละ 5.8 และบริษัทจำกัดมหาชน ร้อยละ 1.2 ตามลำดับ และพบว่า ผู้ที่มีลักษณะการดำเนินงานที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านดำเนินการและเทคโนโลยี จากการศึกษา ไม่พบผลการศึกษาที่สอดคล้องกัน

ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ

ความคิดเห็นต่อปัจจัยในการดำเนินธุรกิจ ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อปัจจัยในการ ดำเนินธุรกิจด้านการจัดการ ภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.33$) มาเป็นอันดับที่หนึ่ง เมื่อพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ยรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ธุรกิจของท่านมีการวางแผนในการดำเนินงานเป็น ขั้นตอน ที่ชัดเจนในทุกกระบวนการ ($\bar{X} = 3.84$) มีความสอดคล้องกับ ธนะวัฒน์ วิริต (2565) ที่ได้ ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จการดำเนินธุรกิจ (SMEs) จากสภาวะ การแพร่ระบาดโรคโควิด-19 ของ ผู้ประกอบการในจังหวัดปทุมธานี ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบการต้องบริหารด้วยตัวเองและมีเวลาในการ จัดการธุรกิจให้มากที่สุด โดยมีนโยบายการจัดการที่ ชัดเจน มีระบบที่มีมาตรฐานตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน และต้องมีการวางแผนระยะยาว ผลการวิจัยพบว่าการ เปรียบเทียบความสำเร็จการดำเนินธุรกิจ(SMEs) จาก สภาวะการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 โดยจำแนกตาม ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ประกอบการ พบว่าภาพรวมไม่ แตกต่างกัน ยกเว้น ระยะเวลาที่ประกอบกิจการ รูปแบบของธุรกิจ และเงินทุนในการประกอบกิจการ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จการดำเนินธุรกิจ (SMEs) จากสภาวะการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 พบว่า ด้านความคิดเชิงนวัตกรรม ($\beta = 0.174$) ส่งผล ต่อความสำเร็จมากที่สุด รองลงมาด้านความรู้ ความสามารถความใฝ่รู้ ($\beta = 0.164$) ด้านการบริหาร

จัดการ ($\beta = 0.146$) ด้านความต้องการความสำเร็จ ($\beta = 0.141$) ด้านการยอมรับความเสี่ยง ($\beta = 0.129$) และด้านความมั่นใจในตนเอง ($\beta = 0.125$) และความ เป็นไปได้ของอัตราผลตอบแทนจากการลงทุน($\beta = 0.114$) สมการมีอำนาจการพยากรณ์ร้อยละ 78 และสามารถเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้

$$Z = 0.174X1^{**} + 0.164X2^{**} + 0.146X3^{**} + 0.141X4^{**} + 0.129X5^{**} + 0.125X6$$

ด้านดำเนินการและเทคโนโลยี ภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$) มีความสอดคล้องกับ สมทบ แก้วเชื้อ และคณะ (2562) ที่ศึกษา พบว่า 1) ระดับตัวแปรที่เป็นปัจจัยความสำเร็จของ ผู้ประกอบการธุรกิจออนไลน์ในยุคดิจิทัล อยู่ในระดับ มาก และ 2) ปัจจัยด้านคุณลักษณะของผู้ประกอบการ เทคโนโลยีสารสนเทศ กลยุทธ์ทางธุรกิจและนวัตกรรม การจัดการ ส่งต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจ ออนไลน์ในยุคดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ผลการวิจัย ยังพบประเด็นสำคัญว่า ผู้ประกอบการธุรกิจออนไลน์ต้องค้นหาความต้องการ ของลูกค้าและสนองความต้องการเหล่านั้นทันที เพื่อให้ เกิด โอกาสทางการตลาดอย่างรวดเร็ว โดยการใช้ เทคโนโลยีในยุคดิจิทัลรวมทั้งปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ทาง การตลาดตามภาวะตลาด เพื่อให้เกิดความสามารถใน การแข่งขัน และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจัดการใน การปรับกลยุทธ์ทางธุรกิจเพื่อเพิ่มยอดขาย และขยาย ตลาดให้มากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ธุรกิจตอบสนอง ความต้องการของลูกค้าและทำให้ลูกค้าพึงพอใจ เกิด การสื่อสารทางบวกแบบปากต่อปาก มีการบริโภคซ้ำ และมีความภักดีต่อแบรนด์ผลงานวิจัยครั้งนี้สามารถ นำไปใช้เป็น แนวทางสู่การพัฒนาความสำเร็จของ ผู้ประกอบการธุรกิจออนไลน์ในยุคดิจิทัล โดยการ พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ ในการแข่งขันทาง การตลาด สร้างเครือข่ายทางการค้าและน่านวัตกรรม และเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาธุรกิจ ออนไลน์ ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับตัวแปรที่เป็น ปัจจัยความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจออนไลน์ใน ยุคดิจิทัล อยู่ในระดับ มาก และ 2) ปัจจัยด้าน คุณลักษณะของผู้ประกอบการ เทคโนโลยีสารสนเทศ กลยุทธ์ทางธุรกิจและนวัตกรรมจัดการ ส่งต่อ ความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจออนไลน์ในยุค

ดิจิทัล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 นอกจากนี้ ผลการวิจัย ยังพบประเด็น สำคัญว่าผู้ประกอบการ ธุรกิจออนไลน์ต้องค้นหาความต้องการของลูกค้า และสนองความต้องการเหล่านั้นทันที เพื่อให้เกิด โอกาสทางการตลาดอย่างรวดเร็ว โดยการใช้ เทคโนโลยีในยุคดิจิทัลรวมทั้งปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ทาง การตลาดตามภาวะตลาด เพื่อให้เกิดความสามารถ ในการแข่งขัน และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจัดการ ในการปรับกลยุทธ์ทางธุรกิจเพื่อเพิ่มยอดขายและ ขยายตลาดให้มากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ธุรกิจ ตอบสนองความต้องการของลูกค้าและทำให้ลูกค้า พึงพอใจ เกิดการสื่อสารทางบวกแบบปากต่อปาก มีการบริโภคซ้ำ และมีความภักดีต่อแบรนด์ ผลงานวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสู่การ พัฒนาความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจออนไลน์ใน ยุคดิจิทัล โดยการพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการ ในการแข่งขันทางการตลาด สร้างเครือข่ายทางการค้า และนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการพัฒนาธุรกิจ ออนไลน์ อีกทั้งสอดคล้องกับ วารุณี กุศลรัตนวิจิตร (2560) ที่ได้ศึกษา ปัจจัยด้าน นวัตกรรมทางธุรกิจส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจ ขนาดกลาง และขนาดย่อม (ประเภทบริการ) พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับนวัตกรรมทางธุรกิจของ ผู้ประกอบการธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อม ประเภท บริการ ในภาพรวม จัดอยู่ในเกณฑ์มากที่สุดโดยเรียง ลำดับดังนี้ ด้านสารสนเทศ ด้านกระบวนการ ด้านการ วางแผน ด้านคน และด้านภาวะผู้นำความคิดเห็น เกี่ยวกับผลการดำเนินงานของผู้ประกอบการธุรกิจขนาด กลางและขนาดย่อม ประเภทบริการ ในภาพรวม จัดอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด

ด้านการตลาด ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =3.61) มาเป็นอันดับที่สาม สอดคล้องกับ ชนิดา เสถียรโชค (2560) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความ พึงพอใจของผู้ซื้อสินค้าผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์บน Lazada งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์ในการศึกษา พฤติกรรมการซื้อสินค้าและปัจจัยที่มีผลต่อความ พึงพอใจของผู้ซื้อสินค้าผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์บน Lazada เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการประเมิน แนวโน้มความต้องการของผู้ซื้อกำหนดกลุ่มลูกค้า เป้าหมาย และกลยุทธ์ทางการตลาดให้ตอบสนอง

ความต้องการของผู้ซื้อสินค้าผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งกลุ่มประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นกลุ่มผู้บริโภคที่เคย ซื้อสินค้าผ่าน Lazada โดยได้นำปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ปัจจัยส่วนประสมทาง การตลาด (7Ps) รวมถึงปัจจัย ลักษณะประชากรศาสตร์ มาเป็นกรอบแนวความคิดใน การศึกษาความพึงพอใจในการซื้อสินค้าผ่านช่องทาง อิเล็กทรอนิกส์บน Lazada นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุณิสา ตรงจิตร (2559) ที่ทำการศึกษา ปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ผ่านช่องทาง ตลาดกลางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-marketplace) ซึ่ง ผลการวิจัย พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ สินค้าออนไลน์ผ่านช่องทางตลาดกลางพาณิชย์ อิเล็กทรอนิกส์ (E-marketplace) ของผู้บริโภคจากการทำ การวิจัยในครั้งนี้ สามารถระบุความสำคัญของแต่ละ ปัจจัยที่มีอิทธิพล และส่งผลกระทบต่อความคาดหวัง ของลูกค้าได้ ประกอบไป ด้วย 8 ปัจจัย มีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจซื้อสินค้า ออนไลน์ผ่านช่องทางตลาด กลางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-marketplace) โดย เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยประสิทธิภาพ ของเว็บไซต์และการนำเสนอ สินค้า, ปัจจัยด้าน ผลิตภัณฑ์ (Product), ปัจจัยความภักดีใน ตราสินค้า (Brand loyalty), ปัจจัยด้านความหลากหลายของ ผลิตภัณฑ์ และราคา, ปัจจัยด้านการส่งเสริม การตลาด และการให้ข้อมูลข่าวสาร โปรโมชั่น, ปัจจัย ด้านการรักษาความเป็นส่วนตัว และการให้บริการส่วนบุคคล, ปัจจัยการรับรู้ถึงแบรนด์ (Brand awareness) และปัจจัยด้านสิทธิประโยชน์ของสินค้าและการต่อรอง ราคาตามลำดับ

ด้านการเงิน ภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{X}$ =3.52) มาเป็นอันดับสุดท้าย มีความสอดคล้องกับ มาลี พรหมชะอ้อน และ ศิขรินทร์ เทียงทัต (2563) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของ ผู้ประกอบการในตลาดกรุงศรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ปัจจัยด้านการเงินมีผลต่อการตัดสินใจลงทุน ของผู้ประกอบการ ในตลาดกรุงศรีซึ่งมีประกอบไปด้วย ปัจจัยที่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ คือ ต้นทุนใน การขายต่อเดือน (เนื่องจาก มีค่า Sig. น้อยกว่า .05) และ มีปัจจัยที่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ คือรายได้ จากการขายต่อเดือน (เนื่องจาก มีค่า Sig มากกว่า .05)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1.1 ควรมีการศึกษาวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเกี่ยวกับผลกระทบทางการเศรษฐกิจสังคม ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของผู้ประกอบการเนื่องจากประเทศไทยมีโครงสร้างทางเศรษฐกิจที่พึ่งพิงอุตสาหกรรม บริการที่เน้นการบริการจากผู้ให้บริการต่างชาติเป็นหลัก จึงไม่อาจหลีกเลี่ยงผลกระทบทางเศรษฐกิจในกรณีที่ชาวต่างชาติประสบปัญหาไม่สามารถเดินทางเข้ามาใช้บริการได้ ดังกรณีวิกฤตการแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส 19 ผลกระทบทางสังคมเป็นผลกระทบในเชิงบวกเป็นส่วนใหญ่

1.2 ควรมีการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในการจัดอบรม สัมมนา เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีความเหมาะสมกับอุปสงค์ของตลาด กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน โดยมีโครงการฝึกอบรม และฝึกปฏิบัติ

1.3 ควรมีการจัดการส่งเสริมการกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับรากหญ้าไปจนถึงขนาดกลาง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยในด้านการจัดการผลกระทบอื่นๆ จากผลการสำรวจความเห็นของผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละกลุ่มตัวอย่างที่มีสภาวะการณ์และสภาพแวดล้อมของสถานประกอบการ และอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้ซึ่งข้อมูลครบถ้วนขึ้นทันยุคทันสมัย

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยศรีปทุม ขอนแก่น ที่สนับสนุนการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยสามารถทำการวิจัยได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2565). *กรมพัฒนาธุรกิจการค้ากระทรวงพาณิชย์ 2565. สถิติการจดทะเบียนนิติบุคคลคงอยู่ในประเทศไทย*. <https://shorturl.asia/gqpR3>
- ชนิตา เสถียรโชค. (2560). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ซื้อสินค้าผ่านช่องทางอิเล็กทรอนิกส์บน Lazada*. [การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ธนะพัฒน์ วิริต. (2565). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จการดำเนินธุรกิจ (SMEs) จากสภาวะ การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของผู้ประกอบการในจังหวัดปทุมธานี*. *วารสารวารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 6(2), 458-473.
- มาลี พรหมชะอ่อน และ ศิรินทร์ เทียงทัต. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนของผู้ประกอบการในตลาดกรุงศรี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. *บริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ*. <https://shorturl.asia/Jk0xA>
- วารุณี กุลรัตน์วิจิตร. (2560). *ปัจจัยด้านนวัตกรรมทางธุรกิจส่งผลต่อการดำเนินงานของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (ประเภทบริการ)*. [การค้นคว้าอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมทบ แก้วเชื้อ และคณะ. (2562). *ปัจจัยแห่งความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจออนไลน์ในยุคดิจิทัล*. *วารสารวิชาการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม*, 15(2), 1 - 44.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2563). *งานพัฒนาองค์ความรู้สำหรับ SME (Knowledge Center)*. <https://www.sme.go.th/th/>
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2565). *จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ปี 2555-2565*. <https://data.go.th/dataset/https-sme-go-th-th-page-php-modulekey-348>
- สุนิสา ตรงจิตร. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อสินค้าออนไลน์ผ่านช่องทางตลาดกลางพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Marketplace)*. [การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.